

SOLRENNING

NOVEMBER -77.

INNHOOLD :

Leder: Sjølkritikk fra DS	s. 2
UNGDOMSKAMPANJA:	
- Oppsummering av erfaringene med ungdomskampanjen	s. 9
- Om arbeidet i en drabantby	s. 11
- Det store Kaninslaget	s. 14
DEBATT & INNLEGG:	
- Arbeideraristokratiet - sosialt skikt som avler overløpere eller politiske overløpere med privilegier?	s. 16
- Arb.øristokr. Linjen fra sommerleiren	s. 24
- ei riktig linje	s. 27
- Kvinnefronten og valget - to svar til R	s. 30
- Kritikk av en ledende kamerat i vår avd.	s. 31
- Sjølkritikk fra en kamerat med ledende verv.	s. 34
- Kritikk av KK/Budordningen	s. 35
- Ta godt hånd om nye medlemmer - noen erfaringer	s. 35

LEDER:

Kamerater:

I forrige nr. av Solrenning ga DS/AU startskuddet for en kritikkbevegelse mot byråkratiske feil i fylkespartiet. Vi slo fast at sjølkritikken fra SK for byråkratiske feil i ledelsen av partiet i høy grad rammet DS sin ledelse av fylkespartiet, og at DS ville lage en egen sjølkritikk. Vi tok også kort opp noen områder hvor DS/AU hadde konstatert egne byråkratiske feil, for å gi et utgangspunkt for medlemmenes kritikk, og konkluderte slik: "Det kunne sikkert vært flere punkter, men hovedsaken er at DS har konstatert byråkratiske avvik i vår ledelse av arbeidet på alle disse områdene, og at vi sier til alle avdelingene og kamerater: Kom med kritikk, vær skarpe og konkrete! DS sitt byråkratiske avvik kan bare korrigeres gjennom en kritikkbevegelse der mange deltar, som fører til linjekamp og korrigering".

Denne oppfordringen gjentar vi, samtidig som vi nå legger fram en mer omfattende sjølkritikk. Denne sjølkritikken er et resultat av diskusjon i DS, men den er - ut fra behovet å få den ut raskt - ikke behandlet i endelig form, men ført i pennen av en AU-kamerat etter oppdrag fra DS. Den tar heller ikke opp alle områder, men prøver å gå djupt i de byråkratiske feilene ved å ta typiske og viktige områder og eksempler. Vi mener dette svarer til de behovene vi har i denne første fasen av kritikkbevegelsen. Helheten og bredden får komme i neste fase, når avdelingene og kameratene har kommet med sin kritikk. Det vi nå må sikte mot, er å få opp mye og konkret kritikk, ikke være opptatt av nyanser og skulle balansere gode sider mot feil osv. Det vil bare bremse kritikkbevegelsen, og hovedfaren er at ting ikke kommer opp, ikke at det kommer for mye kritikk. Derfor sier vi: Ingen feil er for liten til å bli nevnt. Ingen krever at kritikken skal være "perfekt" i utforming eller innhold. Er du i tvil, så sett sakene ned på papiret. Det er bare å sette igang, kamerater!

MOMENTER TIL SJØLKRIKKKK FRA DS.

Antibyråkratikk-kampanjen ble starta av SK, og vi er enig i det SK/AU har lagt fram. Vi er også enig i at kildene til feilene er SK sjøl,

med det tillegget at også vårt DS er en viktig kilde for byråkratiske feil, slik at vi samstemmer i at hovedansvaret for feila ligger i høyere organer. Derfor må kritikken i første omgang rettes oppover.

At SK stiller seg ansvarlig og her kommet med en sjølkritikk, betyr ikke at vårt DS blir mindre ansvarlig for de byråkratiske feila i fylkespartiet. Her har vi ansvaret for å lede partiet ut fra partilinja og SK's direktiver og vedtak, og det er helt klart at vi både her de byråkratiske feila SK påpeker, og en del særegne feil av byråkratisk karakter i vår ledelse av fylkespartiet. Kameratene må derfor studere både SK sin sjølkritikk og vårt DS sin særegne sjølkritikk i sammenheng, og ta begge deler som utgangspunkt for sin egen konkretisering av kritikk mot byråkratisisme i fylkespartiet.

Vi skal trekke fram noen typiske og særlig alvorlige byråkratiske feil i DS sitt arbeid. Vi begynner med KK- og rekrutteringskampanja høsten -76.

Det var riktig å prioritere dette arbeidet og kampanja hadde sjøl en riktig innretting. Hovedårsaken til at den ga så små resultater, særlig når det gjaldt rekrutteringa, skyldes byråkratiske feil i DS. Avdelingene fikk svært lite rettleiing, samtidig som de blei pålagt svært mye rapportering. Det tok flere måneder før DS var istand til å gripe inn i de politiske motsigelsene som lå i partiet og gi en anvisning på hvordan de skulle løses. Dette skyldtes at ledelsen nesten utelukkende baserte seg på kvantitative rapporter og ikke gjorde egne undersøkelser i grunnorganisasjonene. Rapporteringa tok sikte på å tilfredsstille ledelsens behov for å vite hvordan resultatene var til enhver tid, og ikke på å veilede avdelingene konkret i arbeidet. Det blei ikke tatt initiativ til å mobilisere hele partiet på de politiske motsigelsene som lå i kampanja. Før kampanjeskrivet kom rundt jul, var det bare sendt ut en eneste politisk oppsummering og den var ytterst mangelfull og subjektivistisk. Dette på tross av at ledelsen lovet en tett politisk oppfølging av kampanja. På mange måter var denne kampanja et skoleeksempel på byråkratisk ledelse.

Kampanjeskrivet ble årsmøtebehandlet og bygde på omfattende diskusjoner. Dette politiske initiativet tok både opp motsigelser i verve-arbeidet og ga en del anvisninger på metoder. Det kunne betydd en ny giv i kampanja, om det ikke hadde vært for at den byråkratiske nissen blei med på lasset. Fortsett blei det lite veiledning og

hjelp til avdelingene, og det er klart at et godt kriv ikke kan erstatte en kampanjeledelse som på konkret vis går i spissen. Denne byråkratiske stilen gjorde at KK- og rekrutteringskampanja blei de forspilte mulighetens kampanje.

Et nytt eksempel, KK-distribusjonen. DS var klar over at dette var en stor og vanskelig oppgave. Den reiste en god del politiske, organisatoriske og ideologiske problemer, det siste ikke minst for budene, og det stilte spørsmålet om masselinja overfor abonnentene svært skarpt. DS ledelse av dette arbeidet tok ikke sikte på å løse alle disse problemene. Oppgava blei i praksis stilt som en rein teknisk oppgave. Det blei ikke drivi noen politisk mobilisering og veiledning av de kameratene som jobba med oppgava. På tross av at DS har visst at hele dette arbeidet har vært i en mer eller mindre permanent krise, har vi stort sett drivi brønnslukning på møte etter møte, hele tida med ei teknisk innretting, som å få tak i nye bud, lage nye rutiner, mase på de ansvarlige osv. Det som ikke har vært gjort har vært å sette politikken fremst, tenke med omsyn på massene som abonnerer på KK. Dette har kosta oss en god del abonnenter, svekka tilliten til partiet hos en del folk. Vi har blitt kritisert for dette, og med rette. Det bør komme mer kritikk fra dem som kjenner til eller sjøl har drivi dette arbeidet.

Pionerarbeidet i Bergen er et eksempel på viktige feil. DS har gang på gang lovet å ta et fast grep om dette arbeidet, og dette har skapt forventninger hos folk som er interessert i det. Vi er blitt kritisert for brudd på masselinja og for lavt nivå på hele denne kampen om barnesjelenene. Vi har tatt sjølkritikk på det tidligere, uten å rette på feila. Etter det gode arbeidet på sommerleirene var det all grunn for kameratene å vente at noe skikkelig skulle bli gjort. Men fortsatt ligger dette arbeidet langt nede, og er blitt delegert bort fra DS.

Valgkampen -77 inneholdt en rekke karakteristiske trekk ved DS sin måte å lede på. På den ene sida var DS i stand til å trekke opp korrekte linjer - mandatlinja, taktiske linjer, ekstern propaganda og en del nærkamp med borgere og revisjonister - på den andre siden fikk ikke DS i spissen for valgarbeidet konkret, med anvisninger, metoder og målsettinger for avdelingene. Dette er byråkrati. Det viser at DS må ta ansvaret for at valgarbeidet hadde så ujamnt nivå fra avdeling til avdeling, og samla et såpass svakt resultat i forhold til mulighetene.

Videre var det en god del byråkratisk delegering og amatørisme i opplegget for valg-sekretariatet, som skapte vansker for kameratene og som DS må gjøre sjølkritikk for.

Ungdomskampanja som pågår nå lider av endel av de samme feila. På grunnlag av diskusjoner i DS ble det sendt ut et godt kampanjedokument i partiet. En målsetting på veien i arbeidet skulle være en ungdomsdemonstrasjon i månedsskiftet oktober/november. Kampanja skulle kjøres med "høy ekstern profil" og med bruk av framskredne eksempler. Det synes klart nå at dette ikke er realisert. Demonstrasjonen er utsatt. Det har vært vanskelig å drive fram framskredne eksempler i tida etter Nøstet-okkupasjonen. Dette skyldes at kampanja ikke har vært skikkelig leda. De ledende kameratene har sjøl meget sparsomme erfaringer fra ungdomsarbeidet og har hatt lite grunnlag for å veilede avdelingene. En del byråkratisk rot i DS har dessuten skada hele kampanjeledelsen.

I tillegg til disse eksemplene på spesielle kamper, må vi dra fram noen mer gjennomgående trekk ved arbeidet. Særskilt viktig er DS's forhold til kritikk og henvendelser fra avdelingene og DS' arbeide med partiet utafor Bergen by.

DS får hele tida en strøm av forespørsler, kritikk og henvendelser om ulike saker. Før eller siden blir dette svart på, helst siden. Vi har en langvarig tradisjon i å skyve slike saker. Dette skaper mye problemer for arbeidet i grunnorganisasjonen, og i tillegg er det brudd på plikten til å svare på enhver henvendelse og ta stilling til all slags kritikk. Dette viser at DS ofte tar utgangspunkt i sine egne arbeidsmessige problemer og kortisiktige prioriteringer istedetfor å tenke med hensyn på medlemsmassen i partiet. Å behandle henvendelser lett hindrer også DS i å få skikkelig grep på situasjonen i partiet. Beslekta med dette er vår måte å skaffe kader på. Partiet har hele tida behov for å sette kader på ulike oppgaver utenfor laga. Dette er slik det må være, og en god del av den kritikken vi har fått for dette er feil. Samtidig er det klart at vi sjøl har gjort den grove feilen ikke å forklare avdelingene at dette er nødvendig, ikke diskutere de særskilte problemene slike kaderdisponeringer skaper på grunnplanet.

Som en annen byråkratisk feil vi vi ta opp forsømmelsen av arbeidet utafor Bergen by. Dette er øvvik gjennom mange år, og for distrik-

tet som helhet må vi si at arbeidet idag, med et par unntak har stått i stampe i flere år. Dette kommer til uttrykk i at veldig lite arbeid blir planlagt med hele distriktet vårt for øye, og at svært få erfaringer fra steder utafor Bergen noen gang kommer med i partiets beretninger, oppsummeringer o.l. Avdelingene utafor Bergen får mindre veiledning enn de øvrige. Ledelsen reiser lite og kjenner alt for lite til forholda. Dette er brudd på masselinja overfor kameratene i distriktet og det er samtidig uttrykk for alvorlige avvik i partibygginga. Vi oppfordrer kameratene i distriktet til å kritisere oss for disse feila og bringe mye materiale om disse forsømmelsene på bordet.

I forbindelse med de byråkratiske feila til DS i ledelsen av velgampen, kunne også den første massekonferansen i høst vært nevnt. Når vi tar den særskilt, er det fordi DS har en lengre tradisjon av å 1) ha et riktig politisk siktemål med et eksternt arrangement og 2) skusle det vekk med byråkratisme og amatørisme. Vi viser til sjølkritikken fra DS i tidligere Solrenning. Her har det vært mange brudd på masselinja både overfor medlemmer og massene, og vi oppfordrer til kritikk.

Uten at DS har laga en analyse av feila, vil vi slå fast at vi har sett byråkratiske feil på flere andre områder: Det gjelder det indre politiske livet og særlig den manglende bruken av det interne bladet Solrenning. Igjen et eksempel på at DS har tatt utgangspunkt i egen arbeidsmessig prioritering og ikke medlemmenes ønsker og behov.

Videre det anti-imperialistiske arbeidet, som har vært gjenstand for vekk-delegering og manglende oppfølging og veiledning fra DS sin side. Dette har ført til byråkratisk ledelse og lite initiativer fra DS på dette viktige området.

Vi vil også slå fast at DS snarere har vært en bremse enn en drivkraft i utviklinga av det revolusjonære kulturarbeidet.

På begge disse områdene oppfordrer vi kameratene med erfaringer med DS sine byråkratiske feil til å komme med kritikk.

Vi har fått relativt grundig inn på noen byråkratiske feil, som eksempler, andre saker har vi lett stå som stikkord nærmest: En

oppfordring til kameratene til å komme med konkret kritikk. Slik må det være nå! De sin innstilling er at vi trenger mye kritikk og mange kritikere, først da kan vi gripe feila konkret, kjøre ideologisk og politisk kamp og gå igang med å korrigere feila.

Som dere vil se av disse eksemplene vi her nevnt er de nært beslekta med de SK nevner. Som SK/AU sier i sitt brev: det trengs mer massemobilisering og mindre "administrasjon". Vi kan ikke ha flere hovedoppgaver på en gang - DS-ene må slutte med knoppskytinga si på direktivbunkene. Manglende undersøkelser i partiet fører til subjektivism og dårlig veiledning. Kritikk og henvendelser blir ikke alltid svart på. Vi må behandle kadrene som kjempende mennesker og ikke som passive redskaper. Vi må tillempe masselinja i alt arbeid. Vi er enige i alt dette. Av sjølkritikken over vil kameratene se at dette rammer oss, og de fleste av dere vil ikke ha noen vanskeligheter med å finne flere eksempler. Gjør det.

Dette er byråkratiske feil. De kjennetegnes av:

- mye subjektivism, manglende kjennskap til situasjonen i partiet og i massene og manglende innretting på å skaffe seg denne kunnskapen.
- mye sekterisme og mange brudd på masselinja ved at ledelsen tar utgangspunkt i egne behov og ikke i hele partiets behov og særlig ikke i grunnorganisasjonenes behov.
- mye kortsiktig jobbing, mye konsentrasjon om dagen idag og ikke i den strategiske partibygginga, og mye formalistisk jobbing; fatte gode og riktige almenne vedtak, men ikke drive en sak til vinn for å oppnå virkelige resultater i arbeidet.

Kamerater!

Vi mener at de byråkratiske feila til DS er en viktig hindring for framgangen til fylkespartiet. Det betyr ikke at vi tar på oss svartkappa og sier at alt DS har gjort og gjør er byråkrati og gærnt. FFF-arbeidet og framgangen i Bergen i forhold til tendensen på landsbasis er et eksempel på at det ikke er slik. Men, samtidig er det klart at DS her inngrodde og alvorlige byråkratiske feil, og trenger mye kritikk. Ikke minst trenger vi det fordi feila er mer djuptgående og langvarige enn enkelte metode-feil i

ledelsen av fylkespartiet.

De går på det revisjonistiske innholdet i byråkratisme, og de går på verdensanskuelsen og DS-medlemmenes forhold til grunnplanet og den direkte deltakelsen i klassekampen.

Derfor må kritikkbevegelsen av DS ha både konkret innretting og ideologiske perspektiver.

BEKJEMP BYRÅKRATISMEN I DS - VÆR DRISTIGE OG KONKRETE!

DS/AU-medlem.

FRÅ REDAKSJONEN :

1. Stofftilgangen til Solrenning øker. Det er bra, vi ønsker at ennå flere kamerater griper pennen og skriver til avisen. Men det stiller og store krav til redaksjonen, ikke minst gir dette seg utslag i den tekniske produksjonen av avisen. Å skrive dette nummeret reint på maskin tok en god del timer. Vi vil derfor oppfordre kamerater som har muligheter for det: Skriv innlegg på maskin, mest mulig feilfritt. Bruk mellomste linjeavstand på maskinen og sørg for at det er god marg både på høyre og venstre side. Dette ville lettet redaksjonens arbeid, men for all del, la det ikke legge en demper på skriveleden.
2. I forrige nummer var det en artikkel om 1. mai -78. Der ble det oppfordret til å starte diskusjoner om parolegrunnlaget, sende innlegg til Solrenning både om erfaringer, motsigelser til det grunnlaget som er foreslått o.s. Som dere ser er det ingen slike innlegg i dette nummeret. Derfor: Start opp diskusjonene kamerater, send inn kritikk og erfaringer til avisen.

UNGDOMSKAMPANJA

OPPSUMMERING AV ERFARINGANE MED UNGDOMSKAMPANJA.

Avdelinga vår har hatt store feil i ungdomsarbeidet. Vi har for lenge siden slått fast at det anti-imperialistiske arbeidet ligg nede blant ungdommen, men at der er sett godt grunnlag. Vi har aldri sjøl gjort noko for å bygge ut solidaritets-komiteane i ungdomsmassane, men berre henvendt oss til DS og bedt dei pålegge RU/NKS om å gjere noko. Dette er ikkje å arbeide i samsvar med prinsippa om masselina.

Etter at ungdomskampanja blei sett i verk dukke det opp ei motseining i styret vårt, skulle vi undersøke "individuell", dvs kaste heile laget ut i undersøkelser blant ungdommen etter dei linene DS stoka ut, eller skulle vi undersøke mulighetene for solidaritetsarbeid blant ungdommen etter ein bestemt plan. Vi blei samde om det siste og vi laga ein faseplan:

1. Frøm til 26.10.

3. Verda komiteen skulle undersøke eit par gymnas, ungdomskule + 1 yrkesskule.

2. Frøm til medio november.

Denne 3. verda-grupper blant ungdommen. 1 eller 2, Lage plan for gjennombrudd

Å få inn resultatene av fase 1, undersøkelserne til 3. verda-komiteen, inspirerte oss mykje. Det er klart at det er svært godt grunnlag for anti-imperialistisk arbeid blant ungdommen.

Resultat: Hatt møte på 3 gymnas i forbindelse med den internasjonale veka.

Oppmøte: Gymnas 1: 35

" 2: 8

" 3: 350

Navn + kontakter på 15 stk. etter dette.

Count Peterson på yrkesskolen: 35 Kontakt med eit per.

Ungdomsskulen: Her kun hatt løpeseddelutdeling.
 Resultat: 2 medlemmer + ein del kontaktar.

Alt ialt har 3. verds komiteen fått ein 30 nye ungdommar med etter denne aksjonen (talet inkluderer ein del studentar).

Det politiske nivået i ungdomsmassene utifrå våre røynsler:

Nivået er høgare enn vi på førehånd hadde trudd. Det er ein utbreidd skepsis i ungdommen til

- a) norsk u-hjelp.
- b) Sovjet
- c) dei er svært opne for diskusjon om folkekrig mot imperialismen.

På hi sida: Ein del rasisme. Fleire lurde på om "dei svarte" verkeleg kunne styre seg sjølv. Mange synde til Amin og Kampuchea som negative døme. (jmf. borgaskapets hetspropaganda).

Synet på organisering.

1. Mange var glade vi kom, ungdommen vil gjere noko, lurer berre på kva som verkeleg betyr noko.
2. Av dei som var interisert i å bli med, var det mange som skulde på lesepresset når dei sa nei.
3. Hos andre kom det fram prinsipiell motvilje mot å organisere seg. Orfnisering er berre drit (Antageleg sunn skepsis til utel horgarlege organisasjonar/pamper o.l.)

Vidare synte det seg at dei visste lite om Azania, mange blei forbanna etter at dei såg filmen "End of a dialogue".

Kva må vi gjere framover:

Det er altså eit betre subjektivt grunnlag enn i 60-års, men det skortar både på konkret kjennskap og organisering.

1. Vi må difor vere mykje meir konkrete i propagandaaen vår, vi må lage mykje enkel, konkret propaganda som på ulike måter syner underykkinga. Vi bør òg lage enkle ting som forklarer kvifor Uganda fekk ein Amin, at her er eit produkt av imperialismen (Det er ei særegen oppgave å slå rettende den reaksjonære hetsen mot Kampuchea).

2. Vi må utvikle lysta til "verkeleg å gjere noko" og "gjere noko

som betyr noko". Ungdommen vil ha aksjoner som betyr noko, ikkje berre pret. Boikottaksjoner er ei slik aksjonsform. Vi vil legge hovedvekt på boikott av sør-afrikanske varer + evnt. demonstrasjoner/blokkade når det kjem skip med sør-afrikanske varer. Her vil ungdommen sjøl vere med å sloss mot Vorster.

Vi mener resultatet talar for seg sjøl. Det er ingen grunn til å sitte å vente. Dersom vi går ut, undersøker og legg planer er det ingen tvil om at vi vil oppnå store resultat. Ungdommen er opprørsk og rettferdskjensla er stor. Det er vår oppgave å organisere dei.

Anti-imperialist,

OM ARBEIDET I EN DRABANTBY.

- intervju med en ungdomsleder.

HVORDAN BLE KRAVENE REIST?

- Utgangspunktet vårt var de sentrale planene for ungdomskampen - at fritidskampen var viktig og at ungdommen kan mobiliseres på "et sted å være" og husokkupasjoner.

Ru-laget planla derfor et seminar om revolusjonær ungdomspolitik og klarte å mobilisere 30-40 ungdommer til et møte. Her stilte RU med ei ferdig snekret opplegg om kommunen sin råtne ungdomspolitik, om husokkupasjoner og om den kampen som var i gang i byen (okkupasjon i Nøstegaten).

Møtet virket ok - men resultatene uteble. RU-erne begynte å surmule og snakket om at ungdommen hadde sviktet dem!

Det som fikk oss ned på jorden igjen var følgende: kommunen skulle igjen åpne den lokale ungdomklubben som hadde vært nedlagt i leng tid - og det var derfor innkallt til allmøte om saken. Vi kom oss ut til folk, diskuterte med ungdommen hva de ville bruke klubben til og hva som var riktige krav å stille. Ganske raskt viste det seg at det særlig var tre saker ungdommen var fornøye på:

- at den øvre aldersgrensen var 18 år.
- at det var satt snevre geografiske grenser for medlemskap.
- at klubben bare skulle være åpen 3 ganger i uka.

Disse kravene ble reist på allmøtet med stor kraft, og dermed var kampen igang. Klubbliderne tok ikke situasjonen, søkte hjelp fra folk i fritidsseksjonen, og et nytt møte gikk av stabelen med pampene til stede. Entusiasmen blant ungdommen var stor, motsigelsene mellom dem og kommunen sto klarere og skarpere enn før. Pampene prøvde å sette de eldste ungdommene opp mot de yngste (at de eldste ville dominere, og at det ville gå utover de andre), men her sto ungdommen helt samla.

HVORDAN HAR RU JOBBET FOR Å MOBILISERE UNGDOMMEN?

- Den første linje: be ungdommen komme til oss, felt til jorden. Vi fikk fort erfære at vi måtte ut på gata, preike med folk, være sammen med dem og undersøke forholdene.

Vi har bl.a. arrangert en svært vellykket fest hvor det kom ca. 30 stykker. Vi fikk låne lokaler i en barnehage og festen var åpen for alle. Vi gjennomførte gruppediskusjoner for å få løst de motsigelsene som sto blant massene, og la planer framover. Etterpå hadde vi dans, og tilslutt kollektiv opprydding og vask av lokaler. Entusiasmen var stor, og ungdommen viste en utrolig grad av frivillig disiplin (ingenting ble rørt, alt var blåst når de forlot stedet.) Dessuten har vi hatt fotballkamper, besøkt hverandre, holdt kontakten. Og vi har hjulpet ungene i området å sette i stand kaninburene for vinteren.

Det største hinderet for oss er vår egen møtesekterisme. Før har det nemlig vært slik at vi har hatt så mange oppgaver, og det har vært så mye meter at vi ikke har hatt tid til å være sammen med folk.

HVA SLAGS MOTSIGELSER HAR STÅTT I MASSENE?

- Det kunne lett ha blitt motsigelser mellom de forskjellige aldersgruppene pga. det råtne utkjøret til kommunen. Derfor har vi gått inn for å få diskutert nøye med de yngste, trukket dem aktivt med, og dermed klart å stoppe splittelsesutkjør.

Det har vært noen som har ment at vi burde boikotte klubben til kravene er innfridd. Denne linje er nedkjempet, vi står enhetlig på at boikott ikke er noe effektivt kampmiddel i denne saken.

Det har også vært motsigelser på hva slags metoder vi skal bruke for å få flere aktivt med i arbeidet. Noen har hevdet at vi kan presse folk til å bli med gjennom f.eks. å invitere til fester hvor de aktive får være med. En sånn linje er sjølsagt også feilaktig og denne motsigelsen har vi klart å løse.

HVORDAN STÅR SAKEN NÅ?

- Til nå har vi vel vært inne i en forberedende fase. Vi har undersøkt, reist krav, mobilisert masser og skapt entusiasme. Vi har samlet ca. 2000 underskrifter på skolene, i blokkene og på stand, og vi har brukt Bergenspressa. Nå kommer aksjonsfasen og da får vi se om de linjene vi har stått for og de planene vi har lagt får gjennombrudd.

Etter møtet med kommunen har vi søkt formelt om å få igjennom de to krevene vi mener er viktigst: opphevelse av elders- og geografiske grenser. Og vi har gitt kommunen svarfrist på 16 dager. Det vi venter er at kommunen ikke har behandlet saken og at vi ikke får noe svar. Til det sier vi: Vi vil ikke lide pgs kommunen sitt byråkrati. Når kommunen ikke bryr seg om oss, bryr ikke vi oss om kommunen sitt relement. Derfor stiller alle på første klubbkveld etter at fristen er utløpt - og dermed er kampen igang for alvor.

HVORDAN SER UNGDOMMEN PÅ AT VI ER KOMMUNISTER?

- Vi har ikke lagt skjul på at vi er kommunister. Det har vært mye kommunisthets fra kommunens og borettslagets side. Alt sånt har blitt kontent avvist av ungdommen. Hovedsaken for dem er at vi får i spissen og deltar sammen med dem i den kampen de fører. Om de får tillit til og interesse for RU, kommer helt an på praksisen vår.

DET STORE KANINSLAGET!

Kamerater, dere kjenner saken om kaninburene i Løvåsen fra Barne- siden i KK. Jeg viser til disse to reportasjene. De gir et godt bilde av det som er skjedd, og jeg skal ikke gjenta dette. Jeg vil kort resymere det som er hendt i saken etter siste reportasje i KK. Deretter vil jeg ta opp partiets og RUS rolle og gi en foreløpig oppsummering av våre erfaringer fra denne kampen. Til slutt vil jeg reise et spørsmål til diskusjon.

Resyme (til 28. oktober).

Arbeidet med å utbedre kaninburene er nesten ferdig. Området er ryddet og drenert. Dette arbeidet er utført av ungene sjøl med hjelp av RU-medlemmer og partimedlemmer + en god del nære symper.

Helseseksjonen har behandlet søknaden om tillatelse til kaninhold, og har sent svar, - hold dere fast - til vaktmesteren i borettslaget og til Bergen kommune, byggseksjonen, men ikke til ungene! Helse- seksjonen "kan ikke anbefale kaninhold på nåværende sted".

Vaktmesteren er en folkefiende. Etter at han hadde fått brevet fra Helseseksjonen gikk han til ungene og fortalte at han hadde fått pålegg om å rive kaninburene og at han kom til å gå til aksjon. Vi kontaktet straks Helseseksjonen og det viste seg sjølsagt at vakt- mesteren løy! Han hadde ikke fått pålegg om noe som helst. Dagen etter gikk vi i samlet tropp for å refse vaktmesteren. Han falt sammen som en skinnfell, innrømmet uten videre at han hadde løyet og forsikret at han ikke hadde den minste tanke om å rive noen bur!

Det er nå sendt ny søknad til kommunen om at burene må få stå. I søknaden er det vist til det arbeidet som er gjort og til den store oppslutningen om støtteaksjonen (ca. 1000 underskrifter). Dessuten blir det krevd at kommunen gjør noe med en åpen kloakk som ligger i området.

Kaninforeningen arbeidet med å lage teater om "Det store kaninslaget".

PARTIETS OG RU'S ROLLE.

RU har folk som har stor tillit blant barn og ungdom i området. Da kravet om å fjerne burene kom fra byggseksjonen, var ungene straks klær over hvor det måtte søke hjelp. De gikk sporenstreks til 2 RUere som de kjente og ba om hjelp. RU vedtok å prioritere saken etter Fritidsaksjonen og satte kadre til å arbeide med kanin-saken som viktigste eksterne oppgave. RU har fulgt saken nøye, oppsummert og diskutert, og vært ledet gjennom hele kampen. Men det er ungene sjøl som har ført kampen og tatt avgjørelsene. Vi har gitt råd, diskutert med dem og hjulpet til med praktisk arbeid.

Det har vært gjort forsøk fra fiendens side (borettslagspanper og noen få andre) på å splitte ungene innbyrdes og spre rykter om og så mistillit til folk i RU. Bl.a. har det blitt satt ut rykter om at vi gir ungene hsj, og det drives åpen kommunisthets. Begge deler har virket, ikke på ungene, men på noen av foreldrene. Ungene står godt samlet. De skjønner utmerket godt hvem som er venn og hvem som er fiende og har ikke latt seg lure.

HVA HAR VI LÆRT AV AKSJONEN ?

Vi har først og fremst lært å ikke undervurdere unger. De avslører lett hvem som er venn og hvem som er fiende. De er modige. Eksempel: De marsjerte rett inn på ordførerens kontor uten å nøle for å stille ham til ansvar for kommunens politikk. De er iherdige. Nytt eksempel: I løpet av en ettermiddag samlet de 250 underskrifter på en støtteliste. De er fantasifulle. 3. eksempel: Da de begynte å samle underskrifter gikk det litt tregt for noen. Folk sa nei. Da gikk de til en dame som har stor respekt i området og fikk hennes underskrift. Etterpå gikk de omigjen til de som først ikke ville skrive under (med godt resultat)!

Men de taper lett interessen for en sak når det går en tid uten at noe skjer, og blir trøtte av møter som ikke bringer noe nytt.

Det er vanskelig å få dem til å skjønne at selv deres nærmeste venner av og til har behov for hvile og ro.

HVA HAR UNGENE LÆRT ?

Ungene har fått en ny kraftig leksjon om hva kommunen står for.

Kommer du til Løvåsen, så snakk ikke til noen om kommunen, ordføreren eller presten. Det er 3 fæle skjellsord som bare brukes om de værste folkefiender. ("Alle hoder tenker, alle hoder tenker, kommune-hoder tenker ei...."). Samtidig har ungene lært at det går an å reise kamp mot kommunens bernefiendtlige politikk. De har lært at det finnes folk som er på deres side, som vil støtte dem aktivt, og de vet godt at det er kommunistene som går i spissen.

PIONERGRUPPE.

Vi har diskutert spørsmålet om å danne pionergruppe med noen av ungene og de er interessert. Noen får lov av foreldrene, andre får ikke. Vi har drøftet denne saken i partiet og i RU og er kommet til at vi ikke kan ta opp unger i pionergruppe uten at foreldrene i det minste passivt godtar det. Hva mener folk om dette spørsmålet?

Vi har besluttet å forsøke å danne pionergruppe. Men ingen, hverken i partiavdelingen eller RU har erfaring med pionerarbeid. Hvem har erfaringer eller ideer?

Til slutt en etterlysning: Det er nå 3 uker siden vi ba om kontakt med pioneransvarlig i partiet. Hvor blir du av kamerat? Kom igjen, nå brenner det!

DEBATT & INNLEGG

ARBEIDERARISTOKRATIET - SOSIALT SKIKT SOM AVLER OVERLØPERE ELLER POLITISKE OVERLØPERE MED PRIVILEGIER ?

I TF for Oktober blir det i en oppsummering av sommerleir diskusjonene polemisert mot avvik på definisjonen av arbeideraristokratiet. På våre leire kom vi til en konklusjon som så bestikkelsen fra imperisismen var et nødvendig men ikke tilstrekkelig grunnlag. Det subjektive, om de stiller seg på borgerskapet si side, var det avgjerende.

TF-artikkelen slutter med ei oppfordring til de som sto for dette og lignende standpunkter om å tenke gjennom posisjonene sine på

nytt og gjøre sjølkritikk. DS har fulgt denne oppfordringa og har gjennomført nye studier og diskusjoner på arbeideraristokratiet. Denne artikkelen er skrevet av en kamerat i DS på grunnlag av diskusjonene.

Å BESTEMME ARBEIDERARISTOKRATIET - ET SENTRALT KLASSEKAMPSPØRSMÅL.

Beretninga til 2. løndsmøte slår fast at det revisjonistiske høyre-svviket i partiet har tre røtter:

"Partiet har et stort antall av medlemmer fra arbeiderklassen og industrien. Men sjøl om vi ikke er, eller noen gang har vært den "studentbevegelsen" borgerskapet vil ha det til, så er det et faktum at vi har et stort innslæg av kamerater med småborg-erlig bakgrunn. Det gir et sosialt grunnlag for vøkling. Etter-hvert er det også blitt klart at kamerater som er industriarbei-dere har gjort høyrefeil som følge av påvirkning fra arbeider-aristokratiet. Videre er det et faktum at partiet fra topp til bønn er for dårlig skolert i marxismens ABC, og derfor lettere kan føres bak lyset av idéer og linjer som åpenbart strider mot marxismen-leninismen".

Vi startet på et relativt tidlig tidspunkt diskusjonen i partiet om innslaget av kamerater med småborgerlig klassebakgrunn, og vi har ført kamp for å bedre klassesammensetninga. Kampen for økt skolering er begynt. Det samme gjelder oppgjøret med høyre i for-hold til arbeideraristokratiet. MEN: Vi har savnet en presis teore-tisk avklaring på hva arbeideraristokratiet er, som rettesnor for klassekampen. Hva er det viktigste kriteriet for å bestemme dette skiktet? Her er óg partiboka for uklar.

"Til arbeideraristokratiet reknar vi dei halvt småborgerlege privilegerte arbeiderane som er skilde frå det store fleirtalet av arbeiderklassen ved særlege føremoner. Sjølv om dei utgjer eit lite mindretal innanfor klassen er dei ein massebasis for opportunisten og revisjonismen."

"Partiet sin politikk må vera å isolera arbeideraristokratiet frå dei breie massane av arbeiderklassen. Partiet må oppmuntra arbeiderklassen til ein innbiten og kvass strid mot dette ski-ktet av overlønærar til borgerskapet sitt læger." (p.boka s.75 og 76, mine uthevinger).

Det første sitatet gir inntrykk av at arbeideraristokratiet er et sosialt skikt hvor det er privilegiene, de økonomiske kjensgjerningene, som bestemmer dette skiktet. Det andre fremstiller arbeideraristokratiet som et skikt av politiske overløpere til borgerskapets leir.

Å få politisk klarhet i dette spørsmålet er av avgjørende betydning for klassekjemper partiet fører. Er en tillitsmann med progressive synspunkter ikke en arbeideraristokrat, fordi han ikke konsekvent tar borgerskapet sine standpunkter? Hva er linje vår overfor arbeideraristokrater i partiet, er det å kjempe mot privilegiene og beholde kameraten, eller er det å isolere og bekjempe et slikt medlem i ethvert tilfelle?

For å gi svar på disse spørsmålene må vi gjøre to ting: Vi må gå til klassikerne igjen og studere dem grundig. Og vi må granske de konkrete kjensgjerningene, privilegiene og handlemåtene til skiktet vi ønsker å bestemme.

KLASSIKERNE.

Marx viser til at bevisstheten til menneskene er bestemt av deres tilværelse:

"Menneskenes forestillingsverden, tenkning og åndelige samkvem fremstår her ennå som et direkte utslag av deres materielle levede".

"Det er ikke bevisstheten som bestemmer livet, men livet bestemmer bevisstheten". (Skrifter om den nye historieoppfatning)

Dette gir en klar pekepinn om at vi må gå til den økonomiske og sosiale tilværelsen til det skiktet vi vil bestemme. Denne tilværelsen virker inn på tenkninga enten en vil det eller ikke. Hva betyr dette for bestemmingen av arbeideraristokratiet? Det betyr at en må studere livet, privilegiene, m.a.o. den sosiale tilværelsen til det privilegerte skiktet, og at en ikke kan nøye seg må å betrakte synspunktene deres. Marxisme lærer oss også at bevisstheten kan slepe etter tilværelsen. En arbeider som får privilegier trenger ikke endre synspunkter samme dag, men privilegiene vil være et konstant press på tenkninga. Spørsmålet er da om han blir aristokrat den dagen han får privilegiene eller den dagen synspunktene hans blir borgerskapet sine.

Lenin viste at forming av et arbeideraristokratisk skikt var uunn-
gåelig under imperialismen:

"Det er opplagt at det er mulig å bestikke arbeiderlederne og det øverste laget av arbeideraristokratiet på grunnlag av slik enorm superprofitt (superprofitt fordi den er oppnådd i tillegg til den profitten som kapitalistene presser ut av arbeiderne i sitt "eget" land). Og det er nettopp det kapitalistene i de "fram-skredne" lands gjør. De bestikker dem på tusen forskjellige måter, direkte og indirekte, åpent og skjult.

Dette laget av borgerliggjorte arbeidere, eller arbeideraristo-
kratiet, som er helt spissborgerlige i levemåten sin, når det
gjelder størrelsen på inntektene sine og i hele livssynet sitt,
er den viktigste støtte til Den andre internasjonelen, og i
våre dager den viktigste sosiale (ikke militære) støtte for
borgerskapet. For de er de virkelige agentene til borgerskapet
i arbeiderklassens bevegelse, arbeiderløytnantene til kapitalist-
klassen, virkelige kanaler for reformisme og sjåvinisme. I bor-
gerkrigen mellom proletariatet og borgerskapet tar de uunngå-
elig, og i et betydelig antall side for borgerskapet, for "Ver-
ssillerne" mot "kommunardene". (forordet til "Imperialismen").

Av dette kan vi lese: Det privilegerte skiktet i arbeiderbevegelsen
oppstår i de imperialistiske landene. På grunnlag av imperialistisk
superprofitt foregår en bestikkelse. Opphavet til arbeideraristo-
kratiet er altså under imperialismen det økonomiske systemet av
bestikkelser. Det betyr at fremkomsten av arbeideraristokratiet
skjer på grunnlag av et objektivt materielt grunnlag som er opp-
stått uavhengig av menneskenes vilje. Det er m.a.o. en lovmessig-
het at det vil finnes arbeideraristokrater så lenge imperialismen
eksisterer.

Til den politiske rollen: Lenin slår fast at arbeideraristokrat-
iet er den viktigste sosiale støtten for borgerskapet. Han viser
at det er nær sammenheng mellom det å ha privilegier og det å stå
på borgerskapet sin side: arbeideraristokratiet tar uunngåelig og i
et betydelig antall stilling for reaksjonen, mot Pariskommunen,
for borgerskapet, mot arbeiderklassen.

Dette underskreker han nærmere i "Imperialismen og splittelsen i
sosialismen". Utgangspunktet hans er å stille spørsmål om det er

noen sammenheng mellom imperisismen og opportunistens seier i arbeiderbevegelsen i Europa. Artikkelen tar for seg både arbeideraristokratiet og de borgerlige "arbeiderpartiene". Det er viktig å være klar over, for ellers kan en lett forveksle arbeideraristokratiet med opportunisten. Lenin gjør det ikke:

"Det viktige er at et lag av arbeideraristokratiets økonomiske overgang til borgerskapet er modnet og fullbyrdet, og sin politiske form, hvordan den nå blir, vil denne økonomiske kjensgjerning, denne forskyvningen i forholdet mellom klassene finne uten særlig "møye".

Dette sitatet viser klart at det er de økonomiske faktorene (bestikkelsene) som fører til at det oppstår et arbeideraristokratisk skikt. Dernest viser det at det er nær sammenheng mellom det objektive og det subjektive: den politiske formen dette skiktet tar oppstår uten "møye". M.a.o. om du er arbeideraristokrat eller ikke, avgjøres ikke av dine stødpunkter, men av om du faktisk mottar bestikkelser, og uansett om du måtte være mot dem i ord. (Denne artikkelen tar ikke opp hvor en setter grenser når det gjelder størrelsen av privilegiene).

Arbeideraristokratiet utgjør, som Lenin viser, en massebasis for opportunisten, for de borgerlige "arbeider"partiene. Det betyr at

1. Ikke alle arbeideraristokrater er opportunister.
2. At privilegiene gir et solid materielt grunnlag for opportuniste, et skiktet følgelig er, som Lenin sier "den viktigste sosiale støtten for borgerskapet", og har en ytterst reaksjonær politisk funksjon.

OPPSUMMERING:

1. Tilværet bestemmer bevisstheten. For å bestemme arbeideraristokratiet som skikt må vi ta utgangspunkt i objektive kjensgjerninger, ikke i det subjektive nivået hos arbeideraristokrater.
2. Det er uunngåelig under imperialismen at et skikt av arbeiderbevegelsen blir bestukket med imperialistisk ekstraprofitt. Bestikkelsen tar mange former, og privilegiene skiller ut et skikt arbeidere og arbeiderledere fra klassen. Privilegiene, det at skiktet faktisk mottar bestikkelser, er avgjørende for å bestemme det som et eget skikt.
3. Det er nær sammenheng mellom privilegiene og den politiske funksjonen skiktet har. Arbeideraristokratiet er hovedkilden for opp-

ortunisme og revisjonisme i arbeiderbevegelsen.

AVVIK I FYLKESPARTIET I SYNET PÅ ARBEIDERARISTOKRATIET.

Fylkespartiet har ikke hatt et syn på arbeideraristokratiet som faller sammen med det som er nevnt over. Tvert om har det i lang tid stått ei linje som har hevdet at det subjektive kriteriet er det avgjørende når en skal bestemme hvem som er arbeideraristokrater.

For å belyse dette skal jeg ta for meg endel sitater fra sommerleiravisene, og spesielt fra lederartiklene som gir uttrykk for leirledelsenes linje.

- a) "Det materielle grunnlaget (superprofitten) er grunnlaget for å kunne utvikle seg til arbeideraristokrat. Om vedkommende aksepterer å bli bestukket av superprofitten, om de stiller seg på borgerskapets side er det avgjørende for om de er arbeideraristokrater eller ikke." (leder i Solrenning tirsdag 19.juli)
- b) "Det materielle grunnlaget er årsak til at det så lenge imperialismen eksisterer, vil finnest eit arbeideraristokrati. Men det er det subjektive standpunktet kvart individ tek, om det sel lojaliteten sin til borgerskapet, som plasserer det i arbeideraristokratiet. Her er snakk om eit grunnleggjande skifte i klassestandpunkt, ikkje standpunkt i einskildsaker som vert korrigerert." (Solrenning 25/7)
- c) "Korleis skal vi så avgjere om eit individ høyrer til arbeideraristokratiet? Ein arbeideraristokrat er ein som systematisk tek imot, utnyttar og forsvarer privileg borgerskapet gjev han/henne. Ved at han gjer dette viser arbeideraristokraten at han/ho tek klassestandpunkt for borgerskapet mot arbeidarklassen. Det avgjerande er såleis skiftet i klassestandpunkt (det subjektive). Grunnlaget er det objektive høvet som byr seg ved at det er mogeleg for kapitalistane å muta eit tunt sjikt av superprofitten. Det objektive er grunnlaget, det subjektive er det avgjerande. Det er stutt veg frå det objektive til det subjektive." (Solrenning 27/7.)

Hva slags syn uttrykker disse sitatene på det objektive grunnlaget? Jo, det objektive behandles først og fremst på det almenne planet: superprofitten er grunnlaget. Det er rett. Men en må føye til: Privilegiene utgjør et særskilt objektivt grunnlag for hver

enkelt arbeideraristokrat som får dem. De er et faktum han ikke kan løpe fra, en viktig del av hans sosiale tilværelse. De danner grunnlag for hans atskillelse fra klassen, for opportunisme og revisjonisme. Det er disse som bestemmer om han er arbeideraristokrat eller ikke.

Sitatene sier at det er standpunktet en tar til privilegiene som er det avgjørende, eller "et grunnleggende skifte i klassestandpunkt". Er dette materialisme? Hvordan kan en bestemme tilhørighet i et sosialt skift (som strekker seg over flere klasser) ved hjelp av klassestandpunktet?

Selv om det er viktige forskjeller, kan en sammenligne med intellektuelle småborgere. Her har vi et klart standpunkt: en lærer/sjueleier tilhører småborgerskapet enten han vil eller ikke. Her er det ikke snakk om hva klassestandpunkt en inntar, men om karakteren av arbeidet en utfører, rollen i den sosiale organiseringen av arbeidet osv. Og vi sier at eksistensen av mange medlemmer med småborgerlig bakgrunn eller yrke er en av grunnene til høyreavviket: Tilværet virker inn på linjekampen.

Sitatene skiller ikke mellom arbeideraristokrati og borgerlige "arbeider"politikere. Kjennetegnet på en borgerlig "arbeider"-politiker er nettopp skiftet av klassestandpunkt: at han fungerer for borgerskapet.

S ■■■-DEBATTEN.

På leirene sto det to syn på om S ■■■ hadde vært arbeideraristokrat eller ikke. Kan vi nå konkludere med et mindretalls-synet, det som ble nedkjempet, var rett?

Slik er det ikke. I denne debatten sto to feile syn opp mot hverandre. Det viktigste med disse synene var enheten mellom dem: Begge fjorde nemlig S ■■■s handlinger i klassekampen, og hans klassestandpunkt, m.e.o. det subjektive, til det avgjørende. Noen konkluderte med at han var arbeideraristokrat i de tre dagene under Zinkenstreiken, flertallet med at han ikke var det, men at han begikk feil av arbeideraristokratisk type. Om han hadde vært arbeideraristokrat i den tids han hadde vært fastlønt tillitsmann lønnet av bedriften, ble aldri sentralt diskusjonstema. Det objektive grunn-

læget, tillitsmennens privilegier, gikk vi lite inn på. TF-Oktobersier til dette:

"Men faktisk er at alle tillitsmenn ansatt av bedriftene er arbeideraristokrater. De er objektivt en del av det systemet borgerskapet har bygd opp for å opprettholde et korps av "arbeiderløytnanter". Ikke noe prat om å ha "sammen lønn som dem som jobber" endrer på dette. At det er av avgjørende betydning å bekjempe privilegier og bestikkelser, er sjølsagt grunnleggende for oss kommunister. Men dette må ikke rotes sammen med hva som gjør en person til arbeideraristokrat.

På denn bakgrunnen er det og lett å forstå at det finnes arbeideraristokratiske elementer inne i et kommunistisk parti. Eksistensen av slik arbeideraristokratisk innflytelse er den viktigste kanalen for opportunistisme og revisjonisme i partiet. Dette er et objektivt lovmessig faktum"....."Idéen om at folk kan velge om de tilhører arbeideraristokratiet eller ikke, bidrar til å senke årvåkenheten i kampen mot arbeideraristokratisk innflytelse. En slik idé er opportunistisk, fordi den vil tillate et arbeideraristokrati å gro i partiet, med den begrunnelse at dette dreier seg om kamerater som er "revolusjonære", har et godt klassestendpunkt osv."

Denne artikkelen viser at det er det økonomiske systemet som skaper privilegier og dermed arbeideraristokrater. Aristokratene vil lett, men ikke nødvendigvis alle, utvikle seg til overløpere, lojale øyentjenere for borgerskapet. Om de ikke skal gjøre det, er avhengig av at det blir ført hard kamp mot privilegiene. Denne linja gjør en slik kamp mulig, i og utafør partiet.

Den andre linja, linja fra leirene, er linja med å vente med å erklære at folk er arbeideraristokrater til de har inntatt en serie feilaktige standpunkter. Dette er et synspunkt som bryter med materielismen og som svekker kampen mot arbeideraristokratisk påvirkning innad i partiet.

Konklusjonen på S[redacted]-debatten må bli at han var arbeideraristokrat så lenge han hadde jobben med bedriftslønna tillitsmann. Betydde det at han burde vært kasta ut av partiet, bekjempet og isolert? Nei, det betydde kamp mot privilegiene han hadde og idéene de fostra. Partiet vil ofte ha noen slike tillitsmenn, sjøl om vi kjemper mot det systemet de blir sugd inn i. Med en her kampstil

i partiet kan vi minske faren dette representerer, for partiet og kameratene sjøl.

KONKLUSJON:

1. Arbeideraristokratiet er først og fremst et sosialt skikt, oppstått ut fra bestikkelser fra imperialistisk superprofitt. En bestikkelse er en objektiv foreteelse, ikke noe "subjektivt", slik det til dels ble hevdet på sommerleiren. Hovedkriteriet for å bedømme hvem som er arbeideraristokrater er altså den sosiale tilværelsen: privilegiene, og ikke enhver arbeideraristokrat sin holdning til disse.
2. Linjene som sto på sommerleirene med å gjøre det subjektive til avgjørende brøt med materialismen og forvekslet arbeideraristokrati med det å være en overløpet (opportunist, revisjonist). Dette betydde en innsnevring av antallet arbeideraristokrater som ville svekke årvåkenheten i forhold til arbeideraristokrater som er i eller sympatiserer med partiet.
3. DS må ta hovedansvaret for den feile linje som fikk utvikle seg. Det nytter ikke å legge skylda på at partiprogrammet ikke er klart nok, og på eldre partidokumenter. Linja fra leirene er en revidering av marxismens klassikere, ei opportunistisk linje.

På den ene side er det rett å holde fast på at DS må bære hovedansvaret for den feilaktige linje, på den andre side må vi understreke den enkelte kamerat sitt ansvar. Kort sagt så betyr det at DS oppfordrer alle til å tenke gjennom standpunktet sitt på nytt, studere klassikerne og kaste seg inn i diskusjonen i Solrenning.

Kamerat i DS.

LINJEN FRA SOMMERLEIREN — EI RIKTIG LINJE !

Så vidt jeg kan skjønne må det ennå eksistere store motsigelser på spørsmålet om arbeideraristokratiet. Jeg vil ta utgangspunkt i TF-artikkel oktober - undertegnet G[redacted].

G[redacted] får hardt imot linje som sier: "Den objektive faktoren som utgjøres av at imperialismen bestikker, korrupperer et skikt i arbeiderklassen er en nødvendig, men ikke tilstrekkelig forutset-

ning for eksistensen av et arbeideraristokrati. Men hvis en "bekjemper privilegiene" så er vedkommende ikke arbeideraristokrat. Folgelig er det den subjektive faktoren som er det avgjørende for å bestemme arbeideraristokratiet."

Jeg mener det er akkurat denne linje som "seiret" i den første sommerleirdiskusjonen på Herdls. Og jeg mener og det er ei riktig linje. Jeg skal ta utgangspunkt i prinsipp-programmet s. 76, siste avsnitt av arbeideraristokratiet:

"Partiet sin politikk må vere å isolere arbeideraristokratiet frå dei breie massane av arbeidarklassen. Partiet må oppmuntra arbeidarklassen til ein innbiten og kvass strid mot dette skiktet av overleparar til borgerskapet sitt læger. Partiet må sj l hindre at det utviklar seg eit arbeideraristokrati i eigne rek jer og j mvel kj mpe mot p verkn den fr  det, som partiet alltid vil vera utsett for. Partiet vil kj mpe mot at medlemmer som f r verv som f glege tillitsmenn eller parl ment r karer skal motta særskilde føremoner frå dette arbeidet".

Altså: Arbeideraristokratiet er vår fiende - han skal brennmerkes, avsløres for massene, drives ut i det ytterste merke. Hva sier Gå? Jo, at det objektive grunnlaget, f.eks. det   være lønns tillitsmann, er avgjørende - alle lønns tillitsmenn er arbeideraristokrater. Konsekvensen av dette må enten være at partimedlemmer eller andre bra folk - ikke må velges til disse tillitsvervene. Eller så betyr det at vi med åpne øyne går inn for   få arbeideraristokrater i partiet i og med at vi setter bra folk opp mot råtne folk til valg i klubber og foreninger.

Hvordan bekjemper vi arbeideraristokratiets politiske innflytelse uten   bekjempe arbeideraristokratene der de er?

Slik jeg har oppfattet det bekjemper vi arbeideraristokratene på

sånne måte som vi bekjemper fienden. Vi går inn for   avsløre han for massene, vise at han gång på gång sviker dem og er fiendens agent.

Hvis det er slik som Gå sier at alle lønns tillitsmenn, alle som har privilegier er aristokrater, hva slags metoder skal vi bruke for   bekjempe lønns tillitsmenn som forsvarer arbeidernes interesser? Eller er det sånn at vi bare skal bekjempe det "råtne" arbeideraristokratene, og bruke metoden med kameratslig kritikk og

overbevisning overfor de "bra" aristokratene", slik som vi løser motsigelser i folket?

G■■■■ sier: "Idéen om at folk kan velge om de tilhører arbeideraristokratiet eller ikke bidrar til å senke årvåkenheten i kampen mot arbeideraristokratisk innflytelse. En slik idé er opportunistisk fordi den vil tillate et arbeideraristokrati å gro i partiet, med den begrunnelsen at dette dreier seg om kamerater som er "revolusjonære", har et "proletarisk klassestandpunkt" osv."

For ikke å føre diskusjonen på ville veier vil jeg slå fast følgende:

1. Jeg er enig i at det er en lovmessighet at det finnes arbeideraristokrater i et kommunistisk parti, fordi at det er av strategisk stor betydning for borgerskapet nettopp å få agenter blant dem som går i spissen for proletariatets kamp. Disse må bekjempes på samme måte som vi bekjemper andre agenter - avsløre, drive ut.
2. Jeg er og enig at den politiske innflytelsen til arbeideraristokratiet er den viktigste kanalen for opportunisme og revisjonisme i partiet. Disse diskusjonene skal derfor tjene til å skjerpe kampen mot slik innflytelse gjennom studier, konkrete eksempler, kritikk, sjølkritikk, kontroll og veiledning av kaderen.

Den konklusjonen jeg må trekke av G■■■■s artikkel er at han går inn for å dele arbeideraristokratene i to kategorier: de råtne arbeideraristokratene og de som i handling viser at de tar stilling for arbeiderklassen.

Jeg mener det er G■■■■s linje som sløyer kampen mot arbeideraristokratiet både i og utenfor partiet.

L■■

KF & VALGET

2 SVAR TIL R [REDACTED]

1.

KVINNEFRONTEN- MASSEORGANISASJON FOR FLERTALLET AV NORSKE

KVINNER

Vi står rett foran KFs landsmøte. Hvor står KF? Vi kan slå fast at medlemsstallet de siste åra har gått gjerne veien. Vi er blitt en stadig snevrere gjeng. Gradvis har oppfatninga av KF som eliteorganisasjon, som fortropp, sneket seg inn og preget tenkninga og arbeidsmåten vår:

Vi tror ikke at kvinner vil bli medlemmer i KF

Vi har "kopiert" partiets arbeidsmåte, møtestil, aktivitetskrav, "direktiver".

KF er i krise, og Landsstyret har riktig stilt det slik at en forutsetning for å snu tendensen er at vi åpner organisasjonen for kvinnene. Vi skal doble medlemstallet fram til jul, fra i sommer av.

Spørsmålet om KF skal støtte RV ved valg er ikke noe prinsipp-spørsmål. Det kan komme situasjoner der det er rett at masseorganisasjonen for kvinner støtter kommunistene i valg. På samme måte som når det gjelder spørsmålet om sosialisme i plattformen er dette et taktisk spørsmål.

I dag vil ei slik linje bety at vi snevra inn fronten enda mer. Dette blir ei linje mor å skape en livskraftig masseorganisasjon, mot å gjøre KF uendelig nye breiere enn organisasjonen er i dag.

LINJA DI ER SEKTERISK

DEMOKRATIET I KF ER BLITT TRAKKA PÅ

Det er mye byråkratisk ledelse i KF, på alle nivåer. Planer og vedtak har vært fattet i siste liten og blitt tredd nedover hodet på medlemmene. Prinsippet "fra massene til massene" har ikke preget arbeidet vårt.

Etter min mening har dette bidratt sterkt til at fronten har skrumpet inn. Medlemmene føler at "noen" bestemmer. Det "kommer fra byen". "fra Oslo". En opplevelse av at fronten er fjernstyrt eksisterer.

Jeg holder på å diskutere medlemskap i KF med ei svært bra jente som meldte seg ut av KF i 1975. Hun er enig i KF's politikk og i at vi trenger en kvinneorganisasjon av denne typen.

MEN: AKP- skrekken, troen på at AKP egentlig bestemmer i KF, sitter dypt. Når jeg skreller av den borgerlige hetsensom hun der sjöl er der, sitter jeg igjen med dette svaret: Vi må styrke demokratiet i KF for at denne jenta skal gjenvinne tilliten til organisasjonen. Vi har gått borgerlige ideer om AKP-dirigering grobunn ved å bruke kommandometoder i kvinnes organisasjon.

Til utgangspunktet: valget. Det er mulig du tenker deg at linja skulle vært grundig diskutert i KF. Da måtte spørsmålet vært reist for et år siden. Det virker som du tar dette spørsmålet lettvaant, som om du forestiller deg et slikt vedtak som en "grei" sak i KF.

DERFOR BLIR LINJA DI ET ANGREP PÅ DEMOKRATIET I KF

HVA GJORDE KOMMUNISTENE I KF UNDER VALGET?

KF hadde ei rett linje om å bruke valget til å avsløre løftepolitikerne. En ypperlig anledning til å reise kvinnekrev, få kvinnene til å åpne øynene for valghumbugen.

Hva gjorde KF?

Så godt som ingenting. Planen var der, men forble på papiet. Hva gjorde kommunistene i KF? Vi drev valgarbeid i RV. Kanskje vi slang innom en KFér på våre runder. Men vi reiste ikke fronten til konfrontasjon med vagsirkuset. Dermed lot vi chansen til å mobilisere kvinnene mot borgerlig politikk, og til å vise dem at bare ett alternativ duger, ligge. Vi skulle ha propagandert for RV i fronten, det er noe annet enn å ha KFére som kontakter på ei liste.

For KF betydde kommunistenes sabotasje at organisasjonen fikk en uhyre sein start etter sommeren. Det viktige arbeidet med rekruttering og landsbøtforberedelser ble satt tilbake. Linja vår var ei linje mot særegen kvinnekamp. Vi har sett tilsvarende feil foran 1. mai. Sjöl mener jeg denne feilen har sammenheng med den byråkratiske "alle-gjør-alt"-stilen i avdelingene.

Kommunistene drev ikke valgarbeid i fronten og propaganda for RV i fronten.

Du retter søkelyset mot at KF skulle oppfordra til støtte til RV.

Dermed retter du oppmerksomheten vekk fra de viktige feila, og dermed:

LINJA DI FUNGERER SOM EN AVLEDNINGSMANÖVER

L ■

2.

Eg meiner du tek feil nå, rdu hevdar at me skulle fått KF til å stø RV, og at KF skulle ha propagandert for RV blant medlemmane sine og andre kvinner. Du har feil syn på kva frontpolitikk er, du skil i røynda ikkje mellom RV og KF, og du har feil syn på kva slags organisasjon KF er idag, eller rettare: kva slags organisasjon KF skal verte. Synet ditt seier noko om kor gale me har tenkt om KF i den siste tida.

Først vil eg seia at dette ikkje er ei prinsipiell avvisning av at KF skal stø RV. Ein gong i framtida skal det verte ei kvinne-organisasjon som stør partiet, men ikkje no.

1. FRONTPOLITIKKEN.

Sjøl om det er slik at det berre er RV som stør alle krava til KF, og at det berre er RV som stør KF som organisasjon, kan du ikkje nytta dette som argument for at KF skal stø RV. RV stør alle krav som er riktige, enten dei kjem frå fagforeiningar, nyfeminister eller KF, og det er bra! Viss KF skulle stø RV avdi RV er den einaste organisasjonen som stør KF sine krav, så må det vera fleire andre organisasjonar som må stø RV, Mållaget t.d. Meiner du det er rett óg ?

KF skal avsløra løftepolitikarane for å læra seg til å stola på eigne krefter, og for å sjå at parlamentarismen ikkje tek vare på krava deira. Viss ikkje KF samstundes får høyre om RV, og vert oppmoda om å stemma RV, så er det vår feil, og då driv me ei boikott-line, ikkje KF. Dette gjeld óg for andre frontorganisasjonar. Du skil i røynda ikkje mellom fronten og RV.

2. SYNET PÅ KF.

Etter di meining er KF i dag ein organisasjon som i hovudsak er samansett av kvinner som stør RV, og slik skal det vera i framtiden og, altså ikkje ei line for at KF skal vera ein organisasjon for fleirtslet av norske kvinner. Du skil ikkje mellom alle dei

kvinnene som dagleg kjenner undertrykkinge på kroppen, som er ein-
ige i mange av KF's krav og difor vil organisere seg for å slåss
for desse krava, og dei kvinnene som står RV avdi dei tek konse-
kvensen av at RV er den einaste organisasjon som konsekvent vil
stø krava deira i kommunestyre og Storting.

Kven tener på lina di R■■■■?

Jeu, alle dei som ynskjer at KF skal vera ein organisasjon berre
for AKP-erar og deira sympatisørar, ein liten org. med andre ord.
Dei som ynskjer dette er kapitalistane + alle slags revisjonistar og
opportunistar. Dei sistnemnte vil da få fritt spelerom blant kvinnene.

Ein annan konsekvens av lina di er at KF må endra plattform viss
han skal stø RV, verta ein partibunden organisasjon. Å endra platt-
forme gjer ein på eit landsmøte, ein ville krenks demokratiet ved
berre å vedta dette før valet i år.

Sjøl om eg er imot eigne kvinneorganisasjonar innefor partiet, er
eg ikkje prinsipielt mot partibundne kvinneorganisasjonar (sjå
Albanis/Kins). Men ei slik lina for kvinnekampen i Noreg idag
tener ikkje oss, men fienden.

G■■■

KRITIKK AV EN LEDENDE KAMERAT I VÅR AVDELING.

Kameraten har hele tiden han har vært med i avdelingen nedpriori-
tert arbeidet i avdelingen og messearbeidet i området. Avdelingen
har tidligere kritisert kameraten for dette og etter dette leverte
kameraten inn en sjølkritikk. Men denne kritikken av kameraten fra
avdelingen og sjølkritikken er ikke blitt fulgt opp i praksis. Dette
kommer klerest fram i perioder med stor ekstern aktivitet som i valg-
arbeidet.

I artikkelen (se TF/Oktober) "Reis kampen mot det byråkratiske av-
viket.", slås det fast at: "Også ledende kamerater må kritiseres.
Ikke minst ledende kamerater bør invitere til kritikk av seg sjøl
og medlemmene må være dristige i kritikk av de." Aktivt arbeid i

grunnorganisasjonen er en rett og plikt for alle, også ledende kamerater. Svikt i dette arbeidet må kritiseres særskilt.

Den kritikken som er reist på kameraten nå gjelder valgarbeidet hans. Kameraten stilte seg i valgarbeidet utenfor avdelingens arbeid og ledelsen til avdelingen. Han utførte ikke vedtak i avdelingen: Gå i spissen for å danne RV-gruppe i boområdet sitt. Delta på stands, ved bedriftsutdelinger og ved plakatklistring. Kameraten leverte ikke inn rapport om valgarbeidet og deltok ikke i arbeidet med et lokalt DNA-valgmøte.

Kameraten prøver i en rapport over eget valgarbeid å bortforklare feila og sette søkelyset på styrets arbeid. Kameraten har drevet bra personlig mobilisering i sitt boområde og mener sjøl at han har hatt framgang i massearbeidet. Dette er sjølsagt bra, men arbeidet er gjort på siden av avdelingen sitt arbeid og kameratens sterke tendens til individualisme har slått sterkt ut. At en ledende kamerat ikke utfører vedtaka i avdelingen (som han sjøl har støttet fullt ut) virker demoraliserende på avdelingen.

Kamerater: Gjør gjennombrudd i entibyråkrati-kampanjen - Vær dristige i kritikken og sjølkritikken.

Styret i Avdelingen.

SJØLKRIKK FRA EN KAMERAT MED LEDENDE VERV. 1

Feilene.

Etter valget ble jeg skarpt kritisert av avdelingen min for en rekke alvorlige feil.

I avdelingen var det under valgkampen gjort vedtak om at jeg skulle lede arbeidet med å opprette RV-gruppe i mitt område. Det ble reist en del tvil om jeg kunne klare det fra kamerater i avdelingen, men jeg sto på og sa at såpass måtte jeg kunne gjøre med partiavdelingens hovedoppgave og at hvis jeg ikke klarte det så måtte mye være feil.

Omtrent samme diskusjonen gikk på vedtak om bedriftsutdeling. Jeg sa at jeg tok på meg å dele ut valglopesedler på et sted hver gang sånne løpesedler ble laget. www.akp.no (2024)

Ved siden av dette ble det gjort vedtak om at jeg skulle prege et område og være ansvarlig for at det ble to grupper som tok ansvar for stand og ikke bare en. Jeg fikk og i oppgave å varsle en viktig person om å stille på et valgmøte med DNA.

Jeg utførte ikke noen av disse oppgavene.

Valgarbeidet besto i at jeg fikk til ett møte med noen av de folkene som kunne dannet RV-gruppe i området. Vi samlet oss og så på NKP på TV, diskuterte NKP's politikk og RV's politikk og organiserte en løpeseddelutdeling i området. Men det ble ikke dannet noen gruppe. Ellers diskuterte jeg med et par tre personer og fikk de til å stemme RV. Men denne virksomheten gikk på individuelt vis, utenfor avdelingens kontroll. Jeg leverte ikke rapport til avdelingsstyret om valgarbeidet, sjøl om det var vedtak på det og.

Da avdelingen krevde en oppsummering av valgarbeidet mitt, skjønnmålte jeg situasjonen. Snakket om at massearbeidet var blitt bedre i løpet av valgkampen. I tillegg kritiserte jeg styret for at det ikke hadde fulgt godt nok opp med kontroll. Jeg forsøkte altså å unndra meg kritikk.

HVA SLAGS FEIL ER DETTE ?

Feilene viser at jeg nedvurderte arbeidet i avdelingen og ikke så på styret og avdelingen som min ledelse. Jeg satte meg utenfor og over avdelingen og styret. Nedprioriterte arbeidet i avdelingen. På denne måten begikk jeg alvorlige brudd på den demokratiske sentralismen.

Det er flere saker som må graves i for å avdekke rettene til disse feilene, men allerede nå kan vi slå fast at det er grove utsleg av byråkrati.

Her har jeg gått til kamp for å stille meg utenfor og over grunnorganisasjonens ledelse og kontroll. Opp mot det arbeidet jeg sjøl prioriterte høyt her jeg sett på avdelingens virksomhet som noe underordnet. "Det er ikke så færlig om du utfører de oppgavene som avdelingen pålegger deg".

I stedet for å kjempe for å få tildelt en oppgave som jeg var sikker på å kunne gjennomføre til punkt å prikke og med initiativ, kjempet

jeg for å påta meg mange oppgaver. Dette var bare å påta seg oppgaver formelt, for å gi et øyeblikkelig inntrykk av å være svært ledende, av å skulle gjøre en stor innsats.

Det ligger sånne ideer som "OK - vi må jo ha avdelinger, men det er ikke så viktig - det er i ledelsen det viktige arbeidet gjøres, min arbeidskraft er for dyrebar til å bli skuslet vekk på slike små avdelingsoppgaver".

Istedenfor å gå i spissen for at det ble reist kritikk av disse feilene, ta sjølkritikk og korrigere og derved skapt en frisk gå-på-stil i avdelingen, forsøkte jeg å dekke til feilene, skjule de og legge lokk på kritikken. I slike handlinger og tanker ligger det en god porsjon karrierisme som er nær knyttet til byråkratismen.

Disse feilene har mange konsekvenser som ikke er avdekket alle sammen ennå. Feilene undergraver enheten og kampkraften i avdelingen. Jeg blir oppfattet som en ledende kamerat og sånne feil virker desto mer demoraliserende.

Feilene undergraver autoriteten til ledelsen.

For meg sjøl får det den konsekvensen at den kontrollen og kritikken som er nødvendig for å nedkjempe feil og utviklse seg, blir gjort umulig.

Feilene gjør og at jeg ikke er med å utvikler linjene der de må utvikles, nemlig i direkte kontakt med grunnplanet i partiet og med massene.

Til sjue, de og sist betyr a vikling av sånne feil at ledelsen skiller seg fra organisasjonen og massene og at ledelsen vil degenerere.

UTVIKLINGEN ETTER KRITIKKEN.

Etter kritikken har jeg gjort en del saker som viser en viss framgang.

Jeg er aktiv til å oppsøke kritikk, har påtatt meg oppgaver i avdelingen som jeg også har satt ut i livet og har begynt å knytte meg nærmere til avdelingen igjen og stille meg under den.

Det er viktig at kameratene fortsetter å kritisere meg skarpt og følger opp og kontrollerer korrigeringen.

FREM FOR ANTI-BYRÅKRATIKAMPANJEN I PARTIET.
FREM FOR EN SKARP KRITIKK OG SJOELKRITIKK.

KRITIKK AV KK/BUDORDNING.

Da KK kom ut som dagsavis 1. april i år, ble det flere steder innført budordning.

Jeg fikk spørsmål om å dele ett strøk med en annen. Dagen før vi skulle begynne fikk vi imidlertid beskjed om å ta et strøk til - sånn rent midlertidig.

Denne "midlertidige" ordningen har vart frem til nå. En kort tid hadde jeg strøket alene, To ganger har det vært sendt inn kritikk av ordningen til KKs distribusjon i Bergen, en på oppfordring. Ingen av disse kritikkene er det blitt svart på. Derimot er det gjort vedtak - stikk imot kritikken - om at de to strøkene nå er slått sammen til ett. Dette mener jeg står fullstendig i strid med vedtektene som sier: "Alle medlemmer, grunnorganisasjoner og styrever har rett til å kritisere partiets organer og ledende medlemmer på alle plan og legge fram forslag for høyere organ. Alle ledende organer har plikt til å svare på forslag, henvendelser og kritikk fra medlemmer, grunnorganisasjoner og eldre organer i partiet."

Jeg mener et slik som budordningen fungerer nå her hos oss, er den helt utilfredstillende. Vi har to alternativer: Enten å gå annen hver uke, 1-1/2 time hver morgen. (Dette er umulig dersom vi skal nå jobben). Eller, å gå hver eneste morgen, uke etter uke. Dette holder absolutt ikke i lengden. Ofte kommer denne oppgaven dessuten ved siden av annen hovedoppgave i partiet. Vi begynner å bli temmelig frustrerte av det hele, og mye av entusiasmen er strøket bort. Samtidig begynner vi å få følelsen av at det er temmelig fånyttet å kritisere ordningen, får ingen konsekvenser likevel. Den kameraten jeg deler strøk med er helt fersk i partiet. Hun ble grundig politisk mobilisert til å ta oppgaven, og gikk til den med stor entusiasme. Som sagt, entusiasmen for oppgaven er vekke, men verre - det samme begynner kameratens entusiasme for partiet å bli. Å behandle en ny kamerat på denne måten er direkte uforsvarlig, det kan best karakteriseres som rovdrift på kader etter bruk og kast prinsippet.

Vi har nå fått høre at budordninga skal begynne å bli en hovedoppgave - massearbeid blant abonnentene osv. Jeg er enig i at dette er ei viktig politisk oppgave, liksom budordninga i seg sjøl er det. Men hva vil det si at dette blir proklamert som hovedoppgave? At bud med annen hovedoppgave får to, eller....?

U

Ansvarlig for KK vil svare i neste nr. av Solrenning.

Red.

TA GODT HÅND OM NYE MEDLEMMER! - noen erfaringer.

I partiets årsplan, slik den er lagt fram i TF for august, er det et omfattende avsnitt om "den oppgave som skal prioriteres som nummer tre" - nemlig verving. Der heter det bl.a.:

"I dag er det nødvendig å øke partiet kraftig for å øke vår innflytelse blant massene og for å løse en rekke oppgaver". Og i den sammenhengen er det ikke nok å få folk til å søke opptak i partiet. Det slås fast i planen at:

"Vi må få slutt på at en del nye kamerater går ut av partiet igjen fordi de blir dårlig tatt hånd om i partiet".

Det er ikke uten grunn at SK advarer mot denne skadelige tendensen. Også i vårt område forekommer det altfor mange slike tilfeller, og de avslører alvorlige feil i kaderfostringa eller fullstendig mangel på den. Uten at vi setter fingeren på disse feilene og røsker dem ut, vil vervekampanja være undergravd og umulig kunne gi de resultatene som nå er nødvendig.

"Etter siste møte kor det ble sagt at min prøvetid va forleget med to mnd. har eg etter nøyе gjennomtenning bestemt meg for å slutte som læregutt."

Dette er innlednings til et brev fra et kandidatmedlem til lagsstyret sitt, der han melder seg ut av partiet. Jeg vil prøve å gå dette tilfellet nøyere etter i sømmene fordi jeg mener det avdekker

feil og mangler som slett ikke er noe særegent fenomen i dette ene laget, men som ser ut til å være relativt typisk.

Det som i dette tilfellet utløste utmeldelsesbrevet og en kraftig harme mot legsstyret, var i korte trekk:

- Kandidatmedlemmet var ikke sjøl klar over vedtektenes punkt om ei prøvetid for nye medlemmer. (Var ikke vedtektene gjennomgått med han på forhånd?)
- Han kommer på et avdelingsmøte og får - uten å være diskutert med på forhånd - vite at spørsmålet om fullt medlemskap for han skal opp.
- Det viser seg at styret inn tiller på 2 måneders forlengelse av kandidatperioden fordi "vi var usikre og trengte mer tid for å lage en innstilling" (sitat fra styrets svar).

Hovedinnstrykket som kandidatmedlemmet fikk av dette, var å bli utsett for et kraftig trekk i trynet:

"På siste møte fikk eg nærmest klaustrofobi då det ble opplyst at eg va på prøve enno."

Og han konkluderte brevet sitt med at han:

"fortsett støtter AKP's politikk på alle områder, men no ve eg heller være passiv sympatisør på sidelinjen".

Hvordan svarer så styret på dette? Jo, styret gjør sjølkritikk - av to maskinskrevene sider som styret svarer med brukes 5 linjer til sjølkritikk:

"1. Styret har ikke sørga for den veiledninga av T. som nye medlemmer har krav på. Kandidatmedlemmer har krav på en særegen veiledning/kontroll frå styret. Det har ikke T. fått.

2. Når styret fant at de ikke kunne innstille på fullt medlemskap, burde det vært diskutert med T. før møtet."

Ja, kamerater, dette er 5 linjer med alvorlige feil - men likevel mener jeg styret på langt nær går til bunns med sjølkritikken. Lenger ut i brevet fra styret skriver de nemlig, idet de polemiserer mot T.'s kritikk av styret:

"Vi hadde bare ett argument mot å innstille på fullt medlemskap: manglende kunnskap. Og det gjaldt alle områder som var vesentlige for spørsmålet om opptak".

Styret slår jo her fast at det ikke bare var den særegne veiledninga av kandidatmedlemmer som var sabotert, de har jo ikke engang skaffet seg kjennskap til hvordan T. arbeidet og utviklet seg "på egen hånd", "spontant". De kan ikke engang ha oppfylt det kravet som ved-

tektene stiller i forhold til alle medlemmer, i retningslinjene for partilagene:

"Sikre at medlemmer deltar aktivt i lagets arbeid, kontrollere arbeidet deres jevnlig og hjelpe dem til å utføre medlemspliktene."

Imidlertid viser sjølkritikken at styret har sett en del av feilene sine og de slår dette fast. Men resten av svaret fra styret brukes - ikke til et forsøk på mobilisering av T. på grunnlag av enheten om den revolusjonære linje til partiet, og gjennom utdyping av sjølkritikken og kamp mot feilene i kaderfostringa - men det brukes til en krøpsktig polemikk der de for det første prøver å "fange" han i formuleringer:

"Om du fastholder utmeldinga, kan det bare bety en av to ting: Enten støtter du ikke partiets politikk på alle områder eller så mener du at partiet er tjent med at du ikke er medlem. Og da faller kritikken din av styret av seg selv."

For det andre bruker de mesteparten av svaret sitt til "Kritikk av T." Dvs. de kritiserer det brevet som T. skrev til styret i sinne over det han oppfattet som en rådden behandling.

Kamerater, dette er ikke masselinje - det er sekterisme. Mye av styrets befatning med denne saken virker som arrogant pampestil som, iføll det virkelig er tilfelle, må kritiseres skarpt og renskes grundig ut. Det er min mening at dere har stått for og fortsatt står for (i svaret til T.) et alvorlig avvik fra partiets linje om "å øke partiet kraftig". Deres handlemåte og holdning står i skarp motstrid til SK's "Direktiv om vervekampen";

"3) Vi må forbedre arbeidet med de nye medlemmene. De nye medlemmene må få særskilt hjelp. De må få hjelp til å studere og til å forberede seg til møtene. De bør få oppgaver der de kan jobbe sammen med mer erfarne kamerater. En mer erfaren kamerat bør alltid ha særskilt personlig ansvar for å hjelpe et nytt medlem".

Til slutt i dette innlegget har jeg lyst til å ta med et avsnitt fra Lenin som viser hvordan han stilte spørsmålet om å trekke nye krefter til partiet som et linjespørsmål, som en del av kampen mot "økonomismen". Først siterer han en som bl.a. skriver:

"...(samfunnet)...framskaffer et utrolig lite antall handle-

kræftige personer når det gjelder revolusjonært arbeid..."

Til dette svarer Lenin:

"Vi er uenige med B-v på mange punkter, særlig dem vi har understreket, som svært tydelig avslører et til tross for at han er trøtt av amatørismen vår (som alle tenkende aktivister er), så kan ikke B-v finne veien ut av denne utålelige situasjonen, fordi han er nedtynga av økonomisme. Kjennseggeringen er at samfunnet produserer svært mange personer som er skikke for "søke", men vi klarer ikke å gjøre bruk av alle sammen. Den kritiske, forbigående tilstanden i bevegelsen vår kan - når det gjelder dette - bli formulert som følger: Det fins ikke folk - likevel fins det folk i massevis. Det fins en masse folk, fordi arbeiderklassen og i økende grad ulike samfunnslag, år etter år frambringer et økende antall misnøyde folk fra rekkene sine, som ønsker å protestere, som er klare til å gi all den støtte de kan i kampen mot absolutismen og intoleransen til dette systemet, som blir følt mer og mer økutt av stadig større masser i folket, sjøl om ikke alle har innsett det ennå. Samtidig har vi ikke folk, fordi vi ikke har noen ledere, ingen politiske ledere, ingen begavede organisatorer som klarer å få til utstrakt, og samtidig samordne og harmonisk arbeid som kan utnytte alle kreftene, til og med de mest ubetydelige."

S. [REDACTED].

DEADLINE FOR DESEMBER NR.

10/12.

